

Dne 15. veljače izjavio je vojvoda od Avarne, da budući ne predlazi načelna privola od strane monarhije, da talijanska vlada povlači u svrhu obrane svoje časti sve svoje prijedloge i inicijative, smatrajući svaku akciju uperenu bilo protiv koje mu drago balkanske države, kao narušenje čl. VII. tako, te bi moglo doći do ozbiljnih konsekvencija, ako bi se Austro-Ugarska kraljica, da svoju dužnost prema spomenutom članku ispuni.

Talija se prijeti ratom.

Dne 19. veljače javlja barun Maechio, da mu je navodno stigla autentična vijest, da se je kabinet Salandra-Sonnino onamo od pet dana natrag jednodušno u tom sporazumu, da je gore navedeno teritorijalne koncesije od monarhije, da će pustiti, da dodje do rata.

Dne 22. veljače donio je vojvoda od Avarne jednu objavu ministra izvanjih posala Sonnina, u kojoj se austro-ugarskoj vladi saopćuje, da je gore navedeno saopćenje talijanske vlade u neku ruku veto protiv svake austro-ugarske vojničke akcije, dok nije gore spomenutih kompenzacionim čl. VII. postignut sporazum, a svako narušenje austro-ugarske vlade podalo bi talijanskoj vladi posveštenju akcionu slobodu u svrhu očuvanja svojih interesa. U tom saopćenju krivo tvrdi Sonnino, da se Austro-Ugarska nije odrekla svojih kompenzacionih prava glede na Dodekanez. Barun Burian opomenu je vojvodu od Avarne, da je barun Sonnino povukao svoje prijašnje predloge, ali je ujedno dometno, da će svojedobno svoju namjeru, započetu sa pregovorima glede prehodnog sporazuma prema čl. VII., propićiti, ali da se gledom na bazu, koja bi imala sačinjavati buduće kompenzacije, ne može ni na što da obveže.

Dne 6. ožujka javlja barun Maechio, da mu se položaj čini vanredno ozbiljnim, da je vojvodi od Avarne saopćio, da se je odlučio prihvatiti diskusionu bazu glede odstupa nekih naših područja u načelu.

Dne 17. ožujka veli barun Burian u jednoj brozjavici barunu Maechiu, da se mogu pretresati i garancijama pitanja za slučaj da se Italija boji, da obećane teritorijalne koncesije ne bi usljedile. Što se

tiče ponuda entitnih vlasti Italiji, može joj se objasniti, da u slučaju naše pobjede, može Italija doći u obzir za obilno podjeljenje koristi. U daljoj jednoj brozjavici od 19. ožujka precizirao je barun Burian svoje stajalište, naime da odstupanje našega teritorija Italiji ne zavisi o tome, hoćemo li i kakove ćemo koristiti steći na Balkanu.

Iz jedne brozjavke baruna Buriana od 21. ožujka proizlazi, da je barun Sonnino za teritorijalne koncesije s naše strane ponudio posveštenju akcionu slobodu monarhije prema Srbiji i Crnoj Gori za trajanja čitavog rata.

Jedna brozjavka od 23. ožujka objavljuje, da barun Sonnino očekuje konkretne i točne austro-ugarske prijedloge i da ostaje kod svojega zahtjeva, da se eventualno utanačenje imade smjestiti u čini. U jednom izvještaju od 24. ožujka veli barun Maechio, da velika većina diplomatskih i intelektualnih krugova smatra, da je najpoželjnije, da dodje do sporazuma između Italije i monarhije, ali s druge strane prikazuje, kako agitira ententi skloni štampa i kako se razmahala poznata agitacija tako, te ovo nastojanje podupire i osobe, koje se nalaze u samoj vladi. Odluka same situacije leži u rukama vlade, a iz mnogo toga se dađe zaključiti, da joj baš nije mnogo do toga stalo, da dodje do sporazuma s nama.

Sonnino zahtijeva unatoč naše spremne, da se odstupi Trentino i posvešteniji desinterese monarhije u Albaniji.

Dne 28. ožujka saopćuje barun Burian talijanskim poklisaru, da je spreman odstupiti područje u južnom Tirolu uključivo grad Trient, a ujedno saopćuje i svoje uvjete.

Dne 1. travnja prikazuje jedna brozjavka baruna Maechia situaciju na sljedeći način:

Navodna ponuda Engleske, da će pokriti ratne troškove, jedna meka teritorijalna, koja se ne da na tanko razumjeti, trajna bojazan prekasno doći na istoku, paralelno rovanjenje republikanaca i francasona zajedno sa ententom, pri čem se osobito istice ministar De Marlun, ponajpače pak sve inač engleska ruka, koja se

danomice osjeća, a kojoj talijanska čud ne može da se energično opre, sve bi to moglo objasniti, ako bi konačno slaba talijanska vlada popustila*.

Jedan nacrt baruna Buriana, saopćen našem poslaniku u Rimu, učinjen istoga dana, veli, da je barun Sonnino poručio njemu po vojvodi od Avarne, da ne može prihvatiti na neograničenu akcionu slobodu Austro-Ugarske na Balkanu, ako Austro-Ugarska ne izjavi svoj posvešteniji desinterese u Albaniji — protiv čega je barun Burian odmah prosvjedovao — i da se stalne srdačnih odnosa daje između obih vlasti samo onda stvoriti, ako se na Jadranu stvore bolji uvjeti za paritet i sigurnost talijanskih interesa. Budući Sonnino koncesije u Tirolu označava kao vrlo nestalne, precizira barun Burian područje, koje smo ondje spremni Italiji odstupiti.

Dalnje iznudjivanje i maksimalni zahtjevi.

Dne 2. travnja saznanje barun Maechio sa pouzdane strane, da se u Rimu ne će zurići sa odgovorom, jer treba tek sačekati, hoće li i kad će Rusi prodrijeti u Ugarsku i hoće li saveznici zauzeti Dardanele. U jednom izvještaju od 8. travnja izvodi barun Maechio među ostalim, da se u Italiji od nekoliko mjeseci utvrdilo uvjerenje, da bi dalnje postojanje veleovlasne pozicije talijanske bilo ugroženo, kada ne bi iz svijetske krize mogla izaći povećanim teritorijem.

Ententa da je već početkom mjeseca ožujka računala sa ozrukanom intervencijom Italije. Ministar de Martini da je sklonio Sonnina, da primi Barzillaja, koji je ministru razložio, da bi njegovi pristase sporazum s nama samo onda mirno prihvatili, kada bi Italijanska aspiracije na Jadranu bile ispunjene. U jednom izvještaju od 7. travnja barun Maechio izvodi, da je Talijanima upravo nesnosna pomisao, da Italija u svijetske ratu ne igra bilo na jednoj ili na drugoj strani kakvu ulogu. Vlada da podjaranje nemir u novinstvu, kako bi se prema nama mogla pozivati na neprijateljsko držanje javnoga mnijenja protiv talijanske vlade.

Dne 10. travnja predao je vojvoda od Avarne Burianu jedan aide memoire, u kojem su sadržani zahtjevi, koje Italija stavlja prema Austro-Ugarskoj i Njemačkoj za svoj neutralitet prema obim vlastima. Barun Burian saopćio je poklisaru u Rimu brozjavno ove zahtjeve. Ti su zahtjevi odmah nakon proglašenja rata objavljeni.

Salandra so sakriva za kralja.

Dne 14. travnja brozjavija barun Maechio, da mu je knez Bülow nakon jednokoncesije sa Sonninom saopćio, da mu je ovaj potonji kazao, da se s njime može razgovarati. „Glavni elementi, koji vladaju talijanskom vladom, ostaju,“ — dometno je barun Maechio, — „netime isti, koje sam spomenuo: Bojazan pred Engleskom, bojazan pred revolucijom, osobito kod dvora potonjeg se sada više nego ikad stavlja samoga. S druge opet strane nestalnost glede omjera snaga obiju grupa veelevlasti“.

(Nastavak slijedi.)

Pokušstvo hotela „Elisabeth“ prodaje se uz umjerene cijene proti gotovini.

Obavjesti daje Filip Barbalic, trgovac pokuštvom, Via Sissano 14.

Iznajmljuje se odmah stan sastojeci se i kuhinje i kupaonice i tobihe i kuhinje. Uje Via Castropola 9. Popitati se je kod blagajne u kavani „Narodni Dom.“

Ne stavlaj na poštu zatvorena pisma i ne zaboravi na nje izvanu napisati točno tvoju adresu.

Prozore i vrata drži tako zatvoreno, da ne može noću iz njih prodrijeti nikakav tračak svjetla

Slovensko

Kreditno i eskomptno društvo PULA, VIA CARDUCCI 45

prima u pohranu novac uz najviši mogući kamatnjak te izplaćuje uloške po dogovoru bez obzira na ratno doba u svakoj visini. — Prodaje te prima predbilježbe na srećke e. kr. razredne lutrije.

Uredovni satovi jesu 10—11 $\frac{1}{2}$ dop. 4 $\frac{1}{2}$ —5 $\frac{1}{2}$ pop.

2, 5-1

PIAZZA CARLI 1
VIA CENIDE 2-5

TISKARA

VIA SISSANO 24
VIA BESENGHI 20

PAPIRNICA - RADIONICA KAUČUK-ŠTAMPILJA - KNJIGOVEŽNICA

JOS. KRMPOTIĆ :: PULA

Naklada dnevnika „Hrvatski List“ Brzjavci: Krmpotić, Pola

Telephon br. 58

preporuča svakovrsne pisače predmete, osobito pako bojne dopisnice, papir i omote, olovke, bilježnice, crnilo, pera, kancelarijske i konceptne papire, te ine pisače sprave potrebne privatniku i uredima.

Prima i izvršuje uz solidne cijene svakovrsne tiskanice.